

REPORTAGE

ACTIE TEGEN WITTE STADSVLUCHT

23 van de 24 Borgerhoutse basisscholen zijn concentratiescholen. Toch wonen er steeds meer jonge tweeverdieners. 'De drempel is te hoog', zegt Marieke Smeyers, die haar buurtgenoten nu aanspoort om zich in de buurtscholen in te schrijven.

Ouders nemen heft zelf in handen

Marieke Smeyers met haar dochtertje Hannah. © Wim Daneels

VAN ONZE REDACTEUR

PIETER LESAFFER

BORGERHOUT | Veel Belgische ouders willen hun kind wel naar een buurtschool sturen. Maar dat ze de enige Nederlandstalige ouders tussen uitsluitend allochtonen zouden zijn, schrikt hen af. Ook de buurtscholen van hun kant willen graag meer Belgische kindjes inschrijven, maar hun werking is intussen wel op de allochtone gezinnen afgestemd. Zo vinden bijvoorbeeld de schoolfeesten en oudercontacten tijdens de schooluren plaats, wanneer werkende ouders zich niet kunnen vrijmaken.

Marieke Smeyers maakte die vaststelling zelf toen ze een basisschool voor haar dochter zocht. 'De scholen hier zijn geen afspiegeling van de buurt. In Oud-Borgerhout en Antwerpen-Noord wonen 68.000 mensen. Het aantal jonge Vlaamse gezinnen neemt voortdurend toe. Zeker een derde van de inwoners zijn Belgen, maar dat zie je in de scholen niet weerspiegeld. Er is maar één gemengde school. Alle andere scholen hebben minstens negentig procent allochtone leerlingen. De witte vlucht is hier zeer groot: van alle kleuters in Oud-Borgerhout gaat 45 procent naar een

kleuterschool buiten Oud-Borgerhout.'

Die vaststelling was voor Smeyers het begin van 'School-in-zicht', een campagne ze nu in opdracht van het studiebureau Tempera uitwerkt. Elf basisscholen werken eraan mee.

'School-in-zicht' richt zich op de hooggeschoolde, jonge ouders in de buurt. Smeyers wil hen samenbrengen. Ze wil dat zij elkaar leren kennen, en dat ze samen de scholen in de buurt ontdekken. Daarvoor heeft ze een brochure laten maken, met een overzicht van de infodagen in de deelnemende scholen. Die infodagen zijn specifiek gericht op de jonge tweeverdienersgezinnen uit de buurt. Daarnaast zijn er twee infoavonden waarop het hele initiatief wordt uitgelegd.

'Het uiteindelijke doel is dat die ouders hun kinderen samen in een school gaan inschrijven. Want als ze het niet samen doen, dan gebeurt het niet', zegt Smeyers. 'Ze moeten weten dat ze niet de enige hoogopgeleide, Belgische ouders in die school zijn. Mijn taak is om die geïnteresseerden samen te brengen, en hen met de scholen in contact te brengen. Het is zeker niet de bedoeling dat ik zelf groepjes vorm, en

de scholen dan met hun rug tegen de muur zet.'

Smeyers zelf is afkomstig uit Houthalen, waar ze in een mijnclé opgroeide. 'Daar waren Turken, Marokkanen, Polen, Grieken, Italianen, Spanjaarden, Belgen, en wij gingen allemaal samen naar dezelfde school. Een dergelijke afspiegeling van de buurt wil ik ook voor mijn dochter.'

'Scholen stemmen hun onderwijs onbewust af op allochtonen'

Ze merkt daarvoor bij de meeste scholen in de buurt wel een goede wil. 'Maar ze hebben schrik dat de groep Belgische leerlingen te dominant zou zijn, wat ten koste van de allochtonen zou gaan.'

Door hun bezorgdheid voor de zwaksten is het onderwijs de laatste jaren helemaal op allochtone leerlingen afgestemd. 'De scholen hebben een oprechte zorg voor hun leerlingen. Daardoor zijn ze min of meer gespecialiseerd in het onderwijs voor allochtonen. Onbewust stemmen ze hun on-

derwijs af op de behoeften van die groep. Er is niet alleen het voorbeeld van de oudercontacten en schoolfeesten tijdens de lessen. Voor- en naschoolse opvang bieden ze meestal niet aan, aangezien de ouders er niet om vragen. Maar voor werkende ouders kan dat een cruciale factor zijn. Daarom begeleiden we niet alleen de ouders, maar ook de scholen.'

Daar de Belgische ouders en het onderwijs elkaar niet vinden, heeft ook met de onderwijzers te maken, zegt Marieke Smeyers. 'De meeste leerkrachten wonen buiten Antwerpen. Daardoor zien ze ook niet hoe de buurt is veranderd. Sommigen denken dat hier alleen maar allochtonen wonen, omdat die het meest zichtbaar zijn in het straatbeeld. Maar dat is lang niet meer het geval. Om dergelijke misverstanden te vermijden investeren we in communicatie in de buurt.'

Op 29 november en 8 december is er telkens om 20 uur een infoavond over 'School-in-zicht' in het Ecohuis, Turnhoutsebaan 139, Borgerhout.

ONLINE
www.buurt-in-zicht.be/
school-in-zicht.html

DE FAVORIETE LERAAR VAN

KRISTIEN HEMMERECHTS

© pdw

Fantasie de vrije loop laten

'Tegen de leerlingen deed ze vaak spottend, ze had een lichtjes ironische toon. Maar de stijl van onze lerares Nederlands in het Maria Assumptilyceum in Laken deed ons wel werken.

Magda Daems heette ze, al was dat de achternaam van haar man — haar echte familienaam kan ik mij niet meer herinneren. Ze gaf Nederlands in het vierde jaar. Dat was het laatste jaar dat we opstellen moesten maken, vanaf het vijfde jaar moesten we in de plaats daarvan verhandelingen maken.

Door die opstellen is bij mij een eerste literaire besef gekomen. Daems was niet de doorsnee lerares die literatuurlessen gaf aan de hand van stromingen, stijlen en verhaalperspectieven. Zij bracht de literatuur tot leven, waarbij ze zelf veel moesten schrijven.

Voor het eerst mocht ik in die opstellen mijn fantasie gebruiken. Dat gaf een enorm gevoel van vrijheid, dat ik nog niet eerder had ervaren. Door de lessen van mevrouw Daems kreeg ik goesting om te schrijven.

En die prikkelende, spottende stijl was misschien niet voor iedereen even geschikt. Maar bij mij werkte het motiverend. Zo moest ik eens voor de klas een tekst voorlezen. Verderop in de tekst stond een pikante scène, en zij was me voortdurend aan het aanmoedigen om ver genoeg te lezen.

Ik geef nu zelf les aan de KU Brussel, maar ik durf diezelfde stijl niet over te nemen. Je weet soms niet goed of dat kwetsend overkomt. Het is alleszins niet mijn bedoeling om mensen te demotiveren.

Soms durf ik wel eens op die spottende toon overschakelen, als ik vind dat iemand goed dooreen geschud mag worden. Positieve feedback moet iedereen krijgen, maar we mogen daarin ook niet overdrijven. We moeten ons ook niet te veel inhouden.' (pl)

In deze reeks brengt wekelijks iemand hulde aan een van zijn leerkrachten. Op de website kunt u hetzelfde doen:

ONLINE
www.standaard.be/uwfavoriet

Kristien Hemmerchts is schrijfster.